

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cor Deo Devotum Jesu Pacifici Salomonis Thronus Regius,
Seu Meditatiunculae Exquisitissimæ**

Luzvic, Étienne

Coloniæ, 1729

IV. Jesus Latitantia in tenebricoso cordis Recessu vitiorum monstra
perscrutatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60085)

nis, qua olim usi sunt discipuli abeuntes Emmaun-tem, (a) *Mane nobiscum Domine*: subi intro se penetrare cordis: si enim semel abcesseris, quis æquo passu insequi, assequive poterit te gigantem illum, qui uno propè momento, cœlum, terrasque percurris: ad instar fulguri ac fulminis puncto temporis lumen evibras, eodemque dispares: ac nisi locum nactus sis, in quem apud nos divertas, hinnuli, capreæque cervorum more fugam capessis ad montes Bether, ad cœlestes beatarum mentium choros: (b) scio, ita nonnumquam cupiditatum mearum æstus obstrepunt: ut pulsantis sonus exaudiri non possit. At agè, tu, bone JESU, pro imperio, quo omnia perficere vales, vectes portæ æreos effringe, ferrata, repagula disjice, atque ita laxatis foribus in domum, Sanctuariumque tuum ingredi.

Pater.

JESUS Latitantia in tenebricoso cordis recessu vitiorum monstra perscrutatur.

Expositio.

1. **Q**uamdiu à corde meo abest JESUS, heu me! qua monstra? qua sceditates? qua Gorgones? qui mali Damones: qui Inferi istuc stabulantur?
2. In cor intrat JESUS, & lumen affundit? Deus bone! quam fœda, quam horrenda vitiorum portenta mens detegit; qua prius oculos fugerant? quam belluini mores, qua perfidia, qua ingrati animi labes, quam nefanda scelera in corde isto intestabili affusis Jesu radis representantur?
3. Angeli perhorrescunt ad hæc ostentia. Perge tu inzerim, ô suavissime Jesu, illumina tenebrosos anima recessus,

(a) Luc. 24. (b) Cant. 2.

ex-

expurga hoc infame stabulum, inter Cimmericas hasce tenebras, adpersâ luce ostende me mihi; ut ipse mihi execrabilis à meipso abhorream, memet fugiam: ut vel sic tandem confugiam ad te, nihil ultra amem præter te. O unicum anima mea delictum, O unicus cordis mei amor, RESULTE mi!

Preambulum ad meditationem.

Ingredere igitur, Domine, in apertam, patentemque arcem, quam jam tibi pridem sanguinis tui pretio comparasti; atque in hoc tuo velut Triumphantis ingressu divinos vultus tui radios sic exere; ut procul fugatis, deterisque nebulis, portenta vitiorum, & qui istic latent, importuni hostes fugam capessere cogantur: perlustra, Domine, splendidâ tuæ cognitionis face omnes tui hujus sanctuarii latebras. Heu me! quàm horribiles feræ! quæ Harpyæ, qui Hydri, aut si quid uspiam est fœdus ac virulentius, in hoc Orci prostibulo hospitantur? Ambitio, Avaritia, sordidæ illæ, terræque belluæ hic stabulantur: hic malè ominatæ stryges, hinc corvorum nigra gens cubilia sua posuere. O dilecte viscerum meorum, agè scrutare in lucernis (a) reconditissimos cordis recessus, deprehensamque malarum cupiditatum pestem, quæ miserum cor suffocant, jugula ac perime. Jam pridem ad te suspiro, sed interceperunt suspiria hæcenus, eminentisque vocis erupturum sonum validiores hostium clamores præpediverunt, ne audiremur. Ante omnia (hinc enim exordiendum est) perlustra, & illustra, Deus meus, abstrusos flexuososque sinus mentis meæ, illatâque Cognitionis tuæ luce rerum, quæ ad sanctuarii tui sarta recta conservanda necessariæ sunt, fœdam ignorationem expelle. Heu mihi! quàm istic lan-

(a) Soph. I.

languidum, ac propè emortuum fidei lumen! nisi à tua luce vim mutuetur, densas, quæ istic prope tanguntur, tenebras dissipare non potest. Si vero vel levissimum tuæ præsentiaæ radium asperseris, repente loco cedit infidelitas, Apostasia, Mysteriorum tuorum Ignorantia, aut si quis alius Error mentem obcæcat.

Perge, infer nunc tuam illam clarissimam facem in retrusos voluntatis meæ recessus. Heu mihi! quam sordet? Augiæ stabulum, porcorum haram putes? pudet, & quam aversa, diversaque voluntas mea à tua voluntate Deus meus, qui es ipsamet rectitudo, Sanctitas, Bonitas? tortuositatem illam meam corrige, dirige; vota, ac affectus meos ad æquissimam Divinae voluntatis tuæ amissim, ac normam compone. Jam verò in memoriae Regiones lumen illud tuum comporta; heu mihi! qui iterum hîc Anguli, ac flexus rixarum, inimicitiarum, quas coquunt, & fovent repetitæ cogitationes injuriarum, ubi ne semel quidem eas meminisse oportuerat. Verùm statim atque illuxeris (sat scio) turpes illæ ingrati animi, beneficiorum immemoris, injuriarum memoris altè inhærentes notæ expungentur. Profundius nunc etiam, si placet, subî in excos specus, scrutare atra spelæa, latentes, inquam, præcordiarum, & cordis angiportus; horreo: quot istic Colubrorum, quot Araneorum, quot Scorpionum, aliarumve hujusmodi pestium, & heu, mihi! quàm locuples, ac ferax seminarium? quot molesti Culices, quot aculeatæ Vespæ, quot fœdissimi Papiliones, quàm immanis vermiculorum phalanx? & quantus inde fœtor in cœlum exhalat?

O ardentissime Sol, qui olim Jonæ virentem hederam radiorum jactu repente percussam arefecisti, (a) noxium concupiscentiæ humorem, qui cordi circum-

fluit,

[a] Joan. 4.

fluit, exanthla, donec omnem exaurias. Columna
 nubis quondam hostium insidias procul detegens
 populum viæ dux antecedebat: [a] ita sidereæ tui
 vultus faces horrorem, metumque iis injiciant, qui-
 bus ea frons, imò adeò nulla frons est; ut cor tibi
 vindicatum hostiliter aggredi audeant. Nox hîc im-
 posterum succedat nulla, perpetuus, isque innubis
 regnet dies; utque in beatarum mentium sedibus
 neque sol visitur ullus, neque ulla lunæ facies. [b] sed
 tu sol Justitiæ in meditullio splendidissimi ac quietissi-
 mi regni collocatus clarissimam lucem longè lateque
 diffundis: ita, amabo te, in hoc corculi mei orbiculo
 luce, arde, incende, ô lumen immensum, veritas infi-
 nita, & interminabilis, DEUS meus.

MEDITATIO.

Oratio preparatoria.

Actiões nostras, &c.

PRæludium. *Oculi Domini multò plus lucidiores sunt
 sole. [c] fulgetro sunt micantiores, nihilominus
 scrutabor, inquit ipse, Jerusalem in lucernis. [d]*

I. *Punctum.* Considera quot, & quantis tenebris
 cor humanum JESU absente sit obsitum. Nimirum
 JESUS lux vera est, quæ illuminat mundum tum An-
 gelicum, tum sublunarem: nam ex angelicis menti-
 bus æquè, ac ex humanis tenebras ignorationum, er-
 rorumque depellit diffusâ divinitus luce, quâ irra-
 diante, mox suum cuique rei est precium, atque æsti-
 matio, quippe bona, mala, utilia, noxia, uti revera
 sunt, internoscuntur; ut demum an albus, an ater
 sis, facilè perspicias ad eum modum, quo Sol oriens
 rebus

[a] Num. 14. [b] Apoc. 21. [c] Eccles. 23. [d] Soph. 1.

20 *JESUS latitantia in tenebricoso cordis, &c.*
rebus suos quibusque colores reddit, quos nox atra
confuderat.

2. *Punctum.* Perpende primum, quàm potenter
JESUS statim, ac admissus in cor subierit, ex abstrusis-
simis latibulis peccata omnia extrahat, fugetque, ho-
stes scilicet suos capitalissimos, quibuscum nihil sibi
commune esse velit, & verò quæ societas esse potest
luci ad tenebras? (a) tum etiam istud attende, quàm
apè vitia exprimantur formis serpentum; Bufonum,
Ranunculorum, Draconum, & si quæ est fera in Ly-
bia, ac Styge turpior, venenosior, nocentior.

3. *Punctum.* Vide quàm attoniti stupent Angeli,
dum à JESU detecta, fugataque adspectant vitiorum
ista Monstra: quænam est illa, inquiunt, hominum
aut cæcitas aut amentia, ut tam importunam, vitio-
samque pestem sibi imperare, ac dominari sinant?

Colloquium Fiet hac precatationis Formula. Quous-
que, Domine, ossa ipsa pervadent, ac erodent pecca-
torum vermes, qui in cordis mei exitiali solo, sine
satu, vel sponte pullulant? Versabuntur ne semper an-
te mentis meæ oculos dracones isti stygii, ac crude-
les Viperæ, quæ mille ac mille terroribus animum
concutiunt, & dirè lancinant? Sentiamne æternum
fodicantem illum conscientiaæ stimulum, qui me dies
noctesque furiarum instar pungit, excarnificat, ene-
cat? Studiosè rimare omnem cordis latebram, bone
JESU, nullam Labyrinthi hujus erroris plagulam
omite, ubi non operosè perlustres, neque forte Gli-
rium, Murium, Vermium, oculos ac diligentiam
tuam eludant. Ita sane par est hanc tibi sedem à Tar-
tareis istis lemuribus lustrari, expiari, quam tot retrò
seculis tibi dicatam, sacratamque esse voluisti.

Pater.

[a] 2, Cor. 6.

JESUS